

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/696/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312208497
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6312208497.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Klaudie Koskovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrichom Paľkom, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno, č. k. 5C/250/2012 - 66 zo dňa 21. 03. 2014, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania zo dňa 13. 03. 2014 zamietol. Súd žalobu, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti zaplatiť žalobcovi škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a nemajetkovú ujmu zamietol. O trovách konaniach rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Okresný súd uznesením č. k. 5C/250/2012 - 31 zo dňa 27. 11. 2013 veci vedené na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 5C/250/2012 a sp. zn. 5C/321/2012 spojil na spoločné konanie s tým, že veci ďalej budú prejednávané pod sp. zn. 5C/250/2012.

Okresný súd pred rozhodnutím vo veci samej skúmal, či sú splnené podmienky pre prerušenie konania na základe návrhu žalobcu zo dňa 13. 03. 2014, ktorý súdu doručil vo všetkých horeuvedených veciach dňa 14. 03. 2014 a to do právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti žalobcu pre prerušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd. Okresný súd návrh žalobcu, ktorým sa domáhal prerušenia konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd zamietol z dôvodov, že v danej veci nie sú dôvody na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku. O návrhu navrhovateľa na vylúčenie sudcov Okresného súdu Brezno z rozhodovania v predmetnej veci právoplatne rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uzneseniami č. k. 13NcC/123/2012 - 11 zo dňa 08. 10. 2012 v konaní vedenom na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 5C/250/2012 a uznesením č. k. 15NcC/121/2012 - 11 zo dňa 08. 10. 2012 v konaní vedenom na Okresnom súde Brezno pôvodne pod sp. zn. 5C/321/2012 a preto neexistuje otázka, ktorú v tomto konaní Okresný súd Brezno nie je oprávnený riešiť. Okresný súd mal za to, že na Ústavnom súde Slovenskej republiky v súvislosti s podanou sťažnosťou žalobcu, ktorej podanie na

ústavnom súde však žalobca nepreukázal neprebieha konanie, v ktorom sa riešiť otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie okresného súdu v danej veci.

Okresný súd následne posúdil i návrh žalobcu vo veci samej a z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že v danej veci nie sú splnené hmotnoprávne podmienky pre zodpovednosť štátu stanovené ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Z vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že v exekučných konaniach sp. zn. 3Er/1089/2012 bola súdu žiadosť o udelenie poverenia doručená dňa 22. 08. 2011, žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá uznesením zo dňa 25. 08. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 10. 2011 a následne exekúcia bola zastavená. V exekučnej veci sp. zn. 3Er/1055/2012 súdu bola žiadosť o udelenie poverenia doručená dňa 15. 08. 2011, súd žiadal povinného, aby v lehote 7 dní oznámil, na aký účel použil poskytnutý úver, predmetná zásielka sa súdu vrátila s tým, že adresát je neznámy, následne súd zisťoval pobyt povinného prostredníctvom Registra obyvateľov SR, odpoveď bola súdu doručená dňa 06. 10. 2011 a poverenie bolo vydané dňa 12. 01. 2011.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. na základe zásady úspechu, hoci žalovaný mal vo veci plný úspech, v spojení s konaním mu trovy konania nevznikli, preto súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a to v celom rozsahu. V rozsiahlom odvolaní namietal najmä porušenie jeho práva na kontradiktórny súdny proces, v ktorom strany musia mať možnosť nielen predložiť dôkazy nevyhnutné na podporu úspešnosti svojej žaloby, ale zároveň musia mať možnosť sa oboznámiť so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Uvedené právo bolo žalobcovi upreté, nakoľko pred vynesením rozsudku nebol oboznámený s písomným vyjadrením žalovaného k návrhu, toto mu bolo doručené až so samotným rozsudkom vo veci samej. Pred vynesením rozsudku nebol oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť sa vyjadriť. Prvostupňovému súdu vytýkal, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania a súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu sám určil. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Za dôkaz však v danom konaní môžu slúžiť len listiny založené v exekučnom spise a to vzhľadom k faktu, že vec sa týka nesprávneho úradného postupu štátneho orgánu. Žalobca ďalej namietal, že konaním súdu mu bolo upreté, resp. odňaté právo na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom napriek tomu, že rozhodovanie veci zákonným sudcom je základným predpokladom na splnenie podmienok spravodlivého procesu (rozhodnutie Ústavného súdu SR IV. ÚS 357/09). Žalobca v konaní uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému vec bola pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti, nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V konaní bolo preto možné uskutočniť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Ústne pojednávanie vo veci odklad pripúšťalo a nebolo neodkladným úkonom za danej situácie, okresný súd preto nemal vec meritórne prejednať. Konečné rozhodnutie vo veci súdom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodoval aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania. Vydanie meritórneho rozhodnutia pred právoplatným rozhodnutím o prerušení konania zakladá porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu. Vo vzťahu k existencii zbytočných prietahov a neodôvodnenej nečinnosti exekučného súdu je dôležité skúmať nielen samotný moment, kedy exekučný súd rozhodoval o poverení, ale aj moment, kedy poverenie doručil príslušnému súdnemu exekútori. Namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia okresného súdu pre nedostatok dôvodov vo vzťahu k náhrade skutočnej škody, pričom uvádza, že súd v odôvodnení rozhodnutia zaoberá sa len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a opisuje ju ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka. Podľa žalobcu súd ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správu informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov, urgencií, publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií na poštovné a telekomunikačné výdaje. Namietal, že z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, akou úvahou súd dospel jednoznačne a nepochybne k presvedčeniu o tom, že majetková škoda nevznikla, rovnako sa to týka chýbajúcich dôvodov pri nemajetkovej ujme. Žalobca ďalej v odvolaní uviedol, že nesúhlasí ani s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník. Poukázal na

to, že pravým právnym titulom je v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu a za ten dlžník nemôže niesť zodpovednosť. Namietal, že žalobca hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd však žalobcu nepoučil podľa ustanovenia § 120 ods. 4 O. s. p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej tak, aby mal priestor navrhnúť alebo predložiť ďalšie dôkazy. Súd vo svojom rozhodnutí nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal odvolanie v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 212 ods. 1 odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Odvolací súd po preskúmaní veci konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa § 132 O. s. p. a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa § 157 ods. 2 O. s. p.. Odvolací súd uvádza, že sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu vysloveným v napadnutom rozsudku, ako aj s jeho odôvodnením, ktoré je vyčerpávajúce, zrozumiteľné, jasné a presvedčivé, námietky žalovaného uvedeného v odvolaní odvolací súd nepovažuje za dôvodné a prijateľné.

K rozhodnutiu okresného súdu, ktorým zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania odvolací súd uvádza, že sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť žalobu, ktorou sa žalobca domáha náhrady škody, ktorá by mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu, na ktorom sudca vykonáva súdnictvo nezakladá dôvod na vylúčenie sudcu. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia žalobcu) svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/43/2013). Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane odmietol sťažnosti žalobcu, ktorými namietal porušenie svojich základných práv na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces z dôvodu, že krajský súd nevylúčil všetkých sudcov okresných súdov, pričom svoj nárok odvodzuje od postupu toho ktorého okresného súdu. Ústavný súd sťažnosti žalobcu odmietol pre nedostatok právomoci prerokovať a rozhodnúť takúto vec (napr. sp. zn. I.ÚS 89/2013, I.ÚS 92/2013) s odôvodnením, že okolnosť, že o veci napriek rozhodnutiu nadriadeného súdu rozhoduje sudca, ktorý by mal byť podľa subjektívneho názoru účastníka konania z jej prejednávania vylúčený, je dôvodom na uplatnenie riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov podľa O. s. p. a ústavný súd nemá právomoc preskúmať námietky sťažovateľa, že vo veci rozhodol nezákonný sudca. Za takejto situácie odvolací súd rozhodnutie okresného súdu, ktorým zamietol návrh na prerušenie konania, ktorým sa žalobca domáha prerušenia konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd považuje za vecne správne.

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13NcC/123/2012 - 11 zo dňa 08. 10. 2012 rozhodol, že sudkyňa A. B. O. je vylúčená vo veciach vedených u Okresného súdu Brezno pod sp. zn. 5C/250/2012, 4C/278/2012, 4C/319/2012, 4C/280/2012, 4C/265/2012, 3C/167/2012, 5C/242/2012, 5C/252/2012, 5C/291/2012, 6C/284/2012, 6C/244/2012, 6C/225/2012, 6C/237/2012, 6C/265/2012. Ostatní sudcovia Okresného súdu Brezno nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania v uvedených veciach. Uznesením č. k. 15NcC/121/2012 - 11 zo dňa 08. 10. 2012 Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd nadriadený, rozhodoval o námietke zaujatosti vznesenej žalobcom v konaniach vedených na

Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 5C/250/2012 a sp. zn. 5C/321/2012, vedených na krajskom súde pod sp. zn. 13NcC/123/2012, 13NcC/194/2012, 13NcC/212/2012, 13NcC/203/2012, 13NcC/206/2012, 13NcC/208/2012, 13NcC/127/2012, 13NcC/128/2012, 13NcC/149/2012, 13NcC/158/2012, 13NcC/160/2012, 13NcC/171/2012, 13NcC/165/2012, 13NcC/170/2012, pričom rozhodol tak, sudkyňa A. B. O. je vylúčená vo veciach vedených u Okresného súdu Brezno pod sp. zn. 5C/250/2012, 4C/278/21012, 4C/319/2012, 4C/280/2012, 4C/265/2012, 3C/167/2012, 5C/242/2012, 5C/252/2012, 5C/291/2012, 6C/284/2012, 6C/244/2012, 6C/225/2012, 6C/237/2012, 6C/265/2012. Ostatní sudcovia Okresného súdu Brezno nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania v uvedených veciach. Krajský súd, ako súd nadriadený, teda z prejednávania a rozhodovania v konkrétnych veciach vylúčil len sudcu, ktorý bol zákonným sudcom v exekučnom konaní z dôvodu príčinnej súvislosti s podaným návrhom vo veci samej. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že tieto uznesenia boli doručené právnomu zástupcovi žalobcu. Aj keď žalobca podal sťažnosť Ústavnému súdu Slovenskej republiky na porušovanie základného práva zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, otázku či vo veci rozhodoval vylúčený sudca môže preskúmať len súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, a teda nie ústavný súd v konaní o sťažnosti žalobcu, na čo odvolací súd už poukázal vyššie. Okresný súd teda dospel k správnomu názoru, že neexistoval dôvod na prerušenie konania.

K podanému odvolaniu odvolací súd ďalej uvádza:

Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi súdu na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil, aj náležite vyhodnotil. Nebolo možné prihliadnuť na námietku žalobcu, že okresný súd porušil jeho právo na kontradiktórny súdny proces a to z dôvodov, že žalobca mal možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne konanie. Pokiaľ žalobca tvrdí, že pred vynesením rozsudku nebol oboznámený s písomným vyjadrením žalovaného k návrhu a uvedené vyjadrenie mu bolo doručené so samotným rozsudkom vo veci samej, toto tvrdenie žalobcu pravdivé nie je. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vyjadrenie žalovaného bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 20. 02. 2014 spolu s predvolaním na pojednávanie, ktoré súd vytyčil na deň 21. 03. 2014.

Tvrdenie žalobcu, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania neobstojí, odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd v súdnej veci nerozhodol rozsudkom bez nariadenia pojednávania, okresný súd vo veci vytyčil termín pojednávania na deň 21. 03. 2014, účastníci na toto pojednávanie boli riadne predvolaní. Hoci žalobca bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný a napriek tomu sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil, len podaním zo dňa 13. 03. 2014 súd požiadal o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestranného súdu a sudcu, ktorým podaním zároveň žiadal súd o prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Keďže žalobca sa z neúčasti na pojednávani neospravedlnil a ani neuviedol žiaden dôležitý dôvod, pre ktorý sa pojednávania zúčastniť nemohol, okresný súd dôvodne pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. bez ohľadu na to, že žalobca podal návrh na zrušenie nariadeného pojednávania a návrh na prerušenie konania. Bolo nielen právom, ale aj povinnosťou žalobcu na súdne pojednávanie sa dostaviť. Ak sa žalobca vzdal dobrovoľne tohto práva, nemôže byť prejednanie veci bez jeho prítomnosti na pojednávani, na ktoré bol žalobca riadne a včas predvolaný považované za postup súdu, ktorým by mu bola odňatá možnosť zúčastniť sa verejného pojednávania, oboznámiť sa s obsahom spisu, listinnými dôkazmi, vyjadreniami žalovaného a podobne a teda nebola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom. Práve zo správania sa žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu je zrejmá účelovosť konania spočívajúca v marení postupu súdu prejednať vec v primeranej lehote bez prieťahov. Napriek tomu, že na pojednávanie sa nedostavil ani žalovaný, pričom svoju neúčast' písomne vopred ospravedlnil a zároveň uviedol, že nežiada o odročenie pojednávania okresnému súdu nič nebránilo, aby vec v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. prejednal.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd má za to, že okresný súd dôvodne zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania s tým, že súčasne žalobcovi nebolo žiadnym spôsobom odňaté právo konať pred súdom, resp. jeho právo na kontradiktórny súdny proces, odvolací súd prejednal následne i rozhodnutie okresného súdu vo veci samej. Žalobca v návrhoch na začatie konanie tvrdil, že okresný súd rozhodol o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia.

Odvolací súd z pripojeného spisu sp. zn. 3Er/1089/2011 mal preukázané, že pod touto spisovou značkou sa na okresnom súde viedlo exekučné konanie vo veci oprávneného Pohotovosť, s. r. o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti povinnej E. O., bytom D. XXX/XXX, S. S. pre vymoženie istiny 1.120,80 Eur s príslušenstvom. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 22. 08. 2011, dňa 25. 08. 2011 vydal súd uznesenie č. k. 3Er/1089/2011 - 10, ktorým žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Toto uznesenie bolo doručené právnomu zástupcovi oprávneného dňa 20. 09. 2011, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 10. 2011. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že voči tomuto uzneseniu oprávnený nepodal riadny opravný prostriedok. Súd následne uznesením č. k. 3Er/1089/2011 - 13 zo dňa 17. 10. 2011 exekúciu zastavil, toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09. 11. 2011. Z pripojeného spisu Okresného súdu Brezno č. k. 3Er/1055/2011 odvolací súd zistil, že pod touto spisovou značkou sa viedlo na okresnom súde exekučné konanie vo veci oprávneného POHOTOVOSŤ, s. r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava proti povinnému R. D., bytom K. XX, X. pre vymoženie istiny 1.386,57 Eur s príslušenstvom. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 15. 08. 2011. Súd následne vykonal potrebné úkony pre rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia dopytom na povinného a vzhľadom k tomu, že zásielka sa súdu vrátila prostredníctvom pošty s poznámkou, že adresát je na uvedenej adrese neznámy, súd požiadal o lustráciu pobytu od povinného, ktoré oznámenie súdu došlo dňa 06. 10. 2011 a následne dňa 12. 10. 2011 vydal vo veci poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Toto poverenie súdny exekútor prevzal dňa 20. 10. 2011. Odvolací súd uvádza, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 3Er/1089/2013 okresný súd bezprostredne po doručení žiadosti o udelenie poverenia rozhodol horeuvedeným uznesením tak, že žiadosť súdneho exekútora zamietol, pričom rozhodol v lehote do 15 dní. Vo veci vedenej na Okresnom súde Brezno sp. zn. 3Er/1055/2011 súd síce vo veci nevydal poverenie na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote 15 dní od doručenia žiadosti o udelenie poverenia, pričom však odvolací súd poukazuje na to, že táto lehota je len lehotou procesnou, z exekučného spisu nepochybne vyplýva, že súd vo veci konal, zisťoval podmienky pre vydanie poverenia, zisťoval pobyt povinného, pričom vydanie poverenia v lehote 58 dní nemožno považovať vzhľadom na úkony vykonané súdom za nečinnosť súdu. Odvolací súd uvádza, že túto lehotu na rozhodnutie súd nepovažuje za neprimeranú, pričom z týchto dôvodov nie sú splnené hmotnoprávne podmienky pre zodpovednosť štátu v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.. Na doplnenie odvolací súd uvádza, že v horeuvedených exekučných veciach exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu v zmysle ustanovení § 44 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti.

Na zdôraznenie správnosti záverov prvostupňového súdu odvolací súd poukazuje na to, že zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom, je zodpovednosť objektívna, bez zreteľa na zavinenie, ktorej sa nemožno zbaviť. Základnými predpokladmi vzniku tejto zodpovednosti je jednak v danej veci vytýkaný nesprávny úradný postup okresného súdu, ďalej existencia škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Prvým a zároveň jedným z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu je práve nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci, kedy štát zodpovedá za podmienok ustanovených zákonom č. 514/2003 Z. z. za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Ak prvý a jeden z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu, a to nesprávny úradný postup nebol v konaní zistený, naopak vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že okresný súd postupoval v súlade so zákonom a nebolo zistené, že by okresný súd rozhodoval vo veci so zbytočnými prietahmi, nedošlo k vzniku zodpovednosti štátu za škodu, ktorá by prípadne mohla byť spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom, nebol teda zistený jeden zo základných predpokladov vzniku zodpovednosti a preto okresný súd sa dôvodne nezaoberal ďalšími predpokladmi vzniku zodpovednosti a teda existenciou škody a príčinnou súvislosťou medzi nesprávnym úradným postupom a touto škodou. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že navrhovateľ však nepreukázal ani ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti a teda existenciu samotnej

škody, ktorá by mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom, ako aj príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a prípadnou vzniknutou škodou, čo však žalobca v konaní nepreukázal.

Keďže v súdnej veci nebola zistená neodôvodnená nečinnosť exekučného súdu, nebolo potrebné v konaní sa zaoberať výškou škody, prípadne výškou nemajetkovej ujmy a v tomto smere vykonať aj dokazovanie, na čo odvolací súd poukazuje vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu v odvolacích, že hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonávaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenia zabezpečil. Okrem toho odvolací súd poukazuje, že žalobca pokiaľ tvrdil už v žalobe vznik majetkovej škody, výšku tejto škody mal dôkazmi aj podložiť a preukázať; nič žalobcovi nebránilo, aby takýto dôkaz - znalecký posudok predložil súdu už pri podaní žaloby vo veci samej. Z obsahu zápisnice zo dňa 21. 03. 2014 odvolací súd zistil, že sudca vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a pripojených exekučných spisov; to, že žalobca alebo jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, nemožno pričítať na ľarchu súdu.

Vzhľadom na uvedené dôvody, ako aj dôvody, ktoré vo svojom rozhodnutí uviedol súd prvého stupňa a ktoré nebolo potrebné pre svoju presvedčivosť opätovne uvádzať v tomto rozhodnutí, odvolací súd podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd potvrdil aj súvisiaci výrok o náhrade trov prvostupňového konania (§ 206 ods. 2, 3 O. s. p.). Okresný súd pri rozhodovaní o náhrade trov prvostupňového konania vychádzal správne z ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v konaní a súčasne správne aplikoval ustanovenie § 151 ods. 1 O. s. p..

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p. aplikujúc ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. a ustanovenie § 151 ods. 1 O. s. p.. Úspešným účastníkom odvolacieho konania bol žalovaný, žiadne trovy odvolacieho konania si však neuplatnil, súd teda rozhodol, že žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.